

APUNTS SOBRE EL TALLER DE TREBALL COMUNITARI AMB PERSONES JOVES

Per Andrea Ariza i Mireia López

1. Per a què el treball comunitari amb joves?

- Hi ha dificultats per a diferenciar què és treball comunitari amb joves i què no. Cal no confondre la dimensió del treball grupal amb la dimensió comunitària.
- Amb el treball comunitari busquem millorar les condicions de vida dels joves desenvolupant una mirada crítica, enfortir la comunitat (reconèixer-nos, construir un nosaltres) i reduir les desigualtats.
- Amb el treball comunitari volem que els joves formen i se senten part de la comunitat. Participen i puguen decidir sobre el seu desenvolupament, sobre qüestions de la societat que els afecten.
- En aquests tipus de processos el rol del personal tècnic és: acompanyar, escoltar, connectar.

2. Amb qui?

- Importància de treballar en xarxa amb professionals diversos que tenen vinculació amb la joventut: personal de joventut, equips docents dels centres escolars, professionals de l'àmbit sanitari, ...
- Importància de treballar amb joves diversos i amb els seus entorns (de relacions i d'espais). També amb associacions o col·lectius on participa activament el jovent.
- Respecte a l'anterior, s'alerta que la joventut és diversa i cal tindre en compte els eixos de desigualtat a l'hora de fer treball comunitari. El jovent com a categoria única no existeix. És un repte necessari comptar amb totes les joventuts per construir conjuntament, també amb aquelles que venen de barris vulnerats.
- S'assenyala la necessitat de comptar amb rols de facilitació, per poder treballar en equip i que hi haja alguna persona que provoqui i done eines al grup.
- També, es remarca la importància de treballar amb el personal polític i crear aliances que assegurin la continuïtat dels processos amb joves.
- Per últim, es fa esment a la necessitat de treballar colze a colze amb personal investigador, per consolidar un corpus teòric comú.

3. Com ho fem?

- Vivim en societats cada volta més individualitzades, on es complexe fer comunitària, la gent cada volta participa menys, hi ha menys acció col·lectiva.

- Ara bé, mitjançant exemples "d'èxit" de les persones participants, s'esmenten alguns ítems que poden facilitar l'impuls del treball comunitari:

- Fer un diagnòstic inicial, un estudi de camp, per identificar que tenim al territori, quins recursos percep la joventut, quines problemàtiques té.

- Muntar una acció inicial mobilitzadora, que permeta arribar al jovent, mitjançant la qual se senten part activa.
- Deixar prendre decisions des de ben joves, per a aprendre a participar.
- Tindre sensibilitat cap a l'entorn. Deixar el radar encès per a poder interpretar les oportunitats que els diferents territoris ofereixen.
- Encetar accions o processos a partir de les necessitats del jovent, on ells tinguen un rol actiu.
- Generar aliances, crear xarxa amb agents diversos.

Dificultats, limitacions (emergeixen transversalment als tres tallers)

- Falta de continuïtat del personal tècnic que treballa en les àrees de joventut
- Inèrcia de dinàmiques molt institucionalitzades on es marca de dalt a baix allò que "és important". L'administració tendeix a oferir des de la mirada de l'adult allò que es considera millor per al jovent. Costa trencar amb eixes lògiques.
- L'estructura estanca de departaments (la qual costa molt desfigurar)
- L'infrafinançament dels departaments de joventut.
- La burocràcia també limita molt els processos. Els tempos de l'administració no solen ser els tempos de l'acció comunitària.